

Samgongusamráðingarnar halda fram

SAMGONGU SAMRÁÐINGARNAR halda fram. Teir fýra flokkarnir, Fólkaflokkurin, Tjóðveldisflokkurin, Sjálvstýrisflokkurin og Kristiligi Fólkaflokkurin, sum í januar gjørdur av at skipa samgongu, tingast nú um hvønn politikk teir skulu føra. Nær teir verða lidnir við hesar samráðingar er helst ongum kunnugt, men í hvussu er má hetta sigast at vera feroyskt í tíðat skipa eina landsstýrissamgongu.

EISINI má sigast um hetta tíðarskeið, at tað hevur verið heldur sjáldsamt. Burtursæð frá at semjast at avtaka fimm- og tiggjuoyruni hevur hetta landsstýrið ni-eyvan verið samt um nakað sum helst. Fyri tess egna skuldugu vit tí fegnast um, at finna frá til, um tað vil virka sum landsstýrið ella ikki, hóast vanligt hevur verið at finna fram til hetta áðrenn landsstýri verður skipað.

HIGARTIL hevur ikki nógv bent á tann bógvin. Ístaðin fyri at tosa saman hava samgongu menn skriva hvørjum øðrum brøv. Onkuntíð so álvarslig, at onkur teirra er farin heim í

øðini. At passa høs, vil onkur vera við. Í bløðunum húðfletta teir hvønn annan og kalla hvønn annan letingar og líkasælur. Hetta hevur verið Sjálvstýrislandsstýri við lít, sum teir sjálvir hava kallað seg. Jú eitt sindur av sjálvstýrið hava vit sæð. – At hvør samgonguflokkur stýrir sjálvur sum honum lystir.

NÚ HÓTTA teir við nýggjari tingsetu í komandi viku. Spennandi um hendan verður átök hini undanfarnu sum ongan enda mundi fingið. – Og meðan mugu vit bert slá okkum til tols. Vit býða eftir studentaskúlamálinum – um hvussu

nógvar sentimetrar studentaskúlin skal flytast og hvønn vegin. Um fiskivinnan skal loftast og av hvørjum og hvussu. Hvat skal yvirtakast, o.s.fr.

GOTT HEVÐI NÚ VERIÐ um politiski myndugleikin fer at virka. Um vit finga greitt, um vit hava eitt landsstýri ella ikki, men allarbest hevði verið, um hesir flokkar, sum skipaðu landsstýrissamgongu í januar mánað og sum enn ikki eru lidnar at tosa um hvønn politikk teir vilja føra, lögdu frá sær. Og tað gerst ongantíð ov skjótt.

Politikkur tá hann er næstbestur

Vit skulu tvær samgongur aftur í tíðina fyri at koma til ta tíðarskeið tá uttanlandskuldin rættliga tók at vaksa. Borgarliga Landsstýrið við Sambandsflokkinum og Fólkaflokkinum á odda skuldi nú vísa teimum reyðu at tað bar til at reka borgarligan politikk.

Men tað gingi ikki nógvir mánar áðrenn teir fóru at stríðast og klandrast um all millum himmal og jørð.

Mitt í øllum hesum ruðuleikanum sá ein advokatur sær høvi at koma sum ein frælsandi vinnulivseingil út í Landsstýri við fullari skjáttu av góðum og sunnum vinnulivsætlanum sum ikki kravdu so frægt sum eginpening.

Teir stríðandi partarnir lögdu øll smámál á hyllina, og søgdu glaðbeintir ja. Nú var tíðin komin at vísa, javnaðarflokkinum og tjóðveldisflokkinum hvussu lætt tað er um bert vit geva

vinnulivsmónum lykilin til paradís.

Pauli Ellefsen segði meira enn einaferð, at advokatarir og vinnulivsmennir skuldi sjálvir koma út í Landsstýri, fyrst tá var alt í lagi.

Tangaskipini komu, eitt fyrri og annað eftir fóru tey í altjóða sigling. Hesi skip vóru sera stásilig og ongin í allari verðini hevði nakrantíð fyrr bygt so dýr skip í mun til stødd og inntøkmøguleikar.

Vinnulivsmennirnir høvdu syrgt fyri at blanda so nógvar føringar sum gjørligt uppí hetta virksemin, um okkurt skuldi hent, tí so væntaði man at landskassin fór at gapa enn meira orsaka av politiskum trýsti frá sínum forsyrgjarum.

Skipini vóru figgja soleiðis, at ein móguligur endabrestur ikki kom fyrr enn samgongan kundi náa at sleppa sær burtur, um tíðmar skiftu. Tí var lætt at

vera vinnuvinarligur og játta.

Tá tangaskipaætlanin var gjøgnumförd, tóku Pauli Ellefsen og Co smámálini framaftur, og hildu áfram at klandrast til samgongan legði frá sær.

Tangaskipini og farmaskipini silgdu framvegis við fullari ferð, tí avdrøgini vóru ikki fallin til gjaldingar.

Nýggja samgongan við Javnaðarflokkinum og Tjóðveldisflokkinum á odda starðu við viðvendum eygum út á sjógv fyri at vita um teir ikki kundu finna okkurt sum var enn størri og enn betri.

Bar tað til hjá teimum borgarligu, so skuldi tað so sanniliga eisini bera til hjá teimum vinstrahallu.

I besta tonsamentaliteti høvdu Kjartan Hoydal og Co í nógva harrans ár byabba um at fáa tilfeingi til hólðar, uttan at hyggja eftir um tað mundi loysa seg. Tað loysti seg væl hjá russum, so hví ikki hjá okkum!!!

Tað snúði seg ikki um at gera tað so livligt sum gjørligt hjá 46000 sálum í Føroyum men meira um at nýta tað satsatifeingi sum er rúndan um okkum óansæð fiskikostna pr kilo.

Advokaturin stakk nú høvðið framaftur aftan fyri framtýsnar skiparar við fjølmíðlatrongd, og sitandi tingmenn, sum ikki vildu vera verri enn sínir undangongumenn, lupu beint á bláman.

Høvdu teir borgarligu klára tað gott við tangaskipunum, so skuldi hesir ikki liggja sjóvarfallið av sær við svartkjaftinum.

Tí bleiv bygt nógv, stórt og dýrt, og leiguflogfør, fullsett av føringum fóru til Noregs at ballast, tí Langstein skipasmiðjan lögdu peningin út í fyrstu atlegu.

Men eftir tey góðu árinu komu rakarini.

Fyrst fullu avdrøgini uppá tangaskipini til gjaldingar, og lögdi nokk vóru tað ikki teir somu sum høvdu fingið skipini til landið, sum skuldi taka djúpt niður í landskassin eftir peningi, nei tað vóru teir nýggju.

Útvegarnir sótu ábyrgdarleysir á aftasta bonki í tinginum og róptu og skráðu um at sitandi samgonga koyrdi tangaskipini avaftur landinum, hóast teir allir samir vistu, at hetta var ein vinnulivsætlan sum ongantíð kom at geva landskassanum tað aftur sum landskassin hevur mist.

Sama sögan endurtók seg við svartkjaftinum og skipasmiðunum, bert í øvugtari raðfylgju. Og stuttligt nokk er ein av figgjartlogvitinum